యుగళగీతం

పద్మ వాలకం చూసి, సత్యవతి విస్తుపోయింది. ఏదో అవ్యక్తమైన బాధతో, ఆందోళనతో సతమత మవుతూన్నట్లుంది పద్మకి అంతకంతకు మొహంలోని విషాదచ్ఛాయ వ్యాపిస్తోంది. కళ్లు అనంతమైన ఆవేదనతో బరువును దాచి ఉంచుకోలేక, వ్యథను వ్యక్తంచేస్తున్నాయి.

ఉండబట్టలేక చివరికి అడిగేసింది సత్యవతి. "ఏం పద్మా అలా ఉన్నావ్? పుట్టిన రోజుపండుగనాడు వుండాల్సిన తీరు ఇదేనా! నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ, హాయిగా సరదాగా ఉండొద్దూ?"

పద్మ పెదవి మెదల్చలేదు. కిటికీగుండా అనంతాకాశంలోనికి దృష్టిసారించింది. మౌనం భరించరానిదైంది సత్యవతికి—ఆదుర్దా ఇనుమడించింది.

"నీ వలా డల్‌గా ఉండటం నాకేమీ నచ్చలేదు పద్మా! టీపార్టీ జరిగినప్పుడు బాగానే ఉన్నావుగా...ఇంతలోనే ఏం జరిగిందీ?"

ఈసారికూడా పద్మ కిమ్మనలేదు. ఆమెపై వాత్సల్యం కట్టలు తెంపుక ప్రవహించింది సత్యవతిలో.

లాలనగా పద్మతల నిమురుతూ, "నీకు దిష్టి తగిలుంటుంది ... టీపార్టీలో అందరి కళ్ళూ నీమీదేనన్నూ! అందులో ఇవ్వాళ నీ అందం మరీ పెరిగి పోయింది—" అంది.

పద్మ పెదవులమీద జీవంలేని చిరునవ్వు మెదిలింది.

"నీకొచ్చిన భయ మేమీ లేదు—పద్మా! కొంచెం వేడి కాఫీ తాగు, అంతా సర్దుకొంటుంది" అన్నది సత్యవతి.

ఏమీ అనలేదు పద్మ. ఫ్లాస్కులో కాఫీ కప్పులో పోసింది సత్యవతి. "ఇదుగో తీసుకో వమ్మా—..."

ఉన్నట్టుండి పద్మ సోఫాలోనుంచి లేచి పోయి, విసవిసా గదిలోకి వెళ్లి తలుపులు బిడాయించుకొంది. అనుకోని ఆ సంఘటనకు నిశ్చేష్టురాలైన సత్యవతి, నాలుగైదుక్షణాల తర్వాత తేరుకొని గది తలుపులు తట్టింది.

"పద్మా! నీ కేమైనా పిచ్చిపట్టిందా? ముందు తలుపులు తియ్యి." చిరుకోపం వచ్చింది సత్యవతికి

మూసుకొన్న తలుపుల్లో చలనం లేదు. సహనాన్ని పూర్తిగా కోల్పోయి—"తలుపులు తియ్యమని చెప్పేది నీక్కాదూ? —లోపలేం చేస్తున్నావ్?" గద్దించి అడిగింది సత్యవతి. సమాధానంగా గదిలోనుంచి ఏడుపు వినిపించింది. సత్యవతి మనస్సు చివుక్కుమంది—గుండె తరుక్కుపోయింది బాధతో

తన తొందరపాటుకు చింతిస్తూ "పిచ్చి పిల్లా, ఏడుస్తున్నావా? ఇప్పుడు నేనునిన్ను ఏమన్నానని...అంతమాత్రానికే కళ్ల నీరు పెట్టాలా!" గోముగా అంది. గది లోపల ఏడుపు నిరాటంకంగా సాగిపోతూంది. సత్యవతి కళ్లలోకూడా నీళ్ళు నిల్చాయి.

"పద్మా! పుట్టినరోజున ఎవరైనా కంట తడిపెడతారా...ఏడ్వకు, నా బంగారుతల్లివి గదూ! నీవిక కంట నీరు పెడితే నామీద ఒట్టే—" గద్గదకంఠంతో చెప్పింది. కొద్దిసేపట్లో, గదిలోనుంచి వినవచ్చే ఏడుపు ఆగిపోయింది. గుండెలమీదనుంచి ఏదో పెద్ద బరువు దిగిపోయిన అనుభూతి కలిగింది సత్యవతికి. మరికొద్దిసేపు పద్మచేత తలుపులు తీయించడానికి ప్రయత్నించి విఫలురాలై వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చుంది...పద్మ ప్రవర్తన ఆమెకు అంతుపట్టడం లేదు!

మూసుకొన్న తలుపులవెనుక, నిశ్శబ్దంలో చిక్కుకొన్న గదిలో, పక్కమీద కుప్పగా కూలిపోయిన పద్మ—ఆ రోజే పందొమ్మిదో వసంతం చూసి పుట్టినరోజు పండుగ చేసుకొన్న పద్మ చాలా బాధ పడుతున్నది. మనస్సు ఏవేవో ఆలోచనలతో అతలాకుతలమౌతోంది.

ఆందోళన, ఆవేదన.

తలపుల తాపులు, గతంలోకి చూపులు... యౌవన ప్రాంగణంలో అడుగుపెట్టిన దగ్గర్నుంచీ, యువకులు వెర్రెత్తిపోయేవారు తన అందంచూసి. అద్దంలో సౌందర్యాన్ని చూసుకొని ఎంతో ముచ్చటపడేది; మరింత గర్వపడేది...కోలముఖం, సోగ కన్నులు, చక్కగా కోసిన వజ్రంలాంటి నుదురు, పల్చటి పెదవులు, పరిపక్వం సాధించుకొన్న అంగాలు, అందమైన వంపులూ, సొంపులతో - బొమ్మలా చూపరులను ఆకర్షించక ఏమౌతుంది? కాన్వెంట్లో చదివినన్నాళ్లూ, తనే మిస్ కాన్వెంట్! కాలేజీలో చదువుతున్న ఈ రోజుల్లో మిస్ కాలేజ్ తానే! రోజురోజుకు తనకోసం అలమటించి పోతున్నవాళ్ల సంఖ్య ఎక్కువై పోతోంది.

—అన్నయ్య స్నేహితుల్లో దాదాపు అందరూ తన ప్రణయంకోసం ప్రాకులాడి, ప్రేమలేఖలు వ్రాసి, అన్నయ్యచేత శృంగభంగం చేయించుకొని - పరాజితులై వెళ్ళి పోయినవాళ్లే!...ఈ మగవాళ్ళ ప్రేమలు ఎంత కపటమైనవో, వాళ్ళ మనస్సులు ఎంత నిలకడ లేనివో తనకు బాగా తెలుసు...

అందుకు ప్రత్యక్షసాక్ష్యంగా, తన క్లాస్‌మేట్స్ అయిన దీప్తి, దివ్యేశ్వరి, లావణ్య, కళ్యాణి ఉన్నారు! వాళ్ళు మోసపోయారు. ఈ మొగవాళ్ళ ప్రేమ అనేది ఎంతమాత్రం ప్రేమ కాదు; ఫ్యాషన్! ఒక సంవత్సరం గడిచేసరికి ఎంతో ప్రేమించానన్న అబ్బాయి గారు మొహం చాటేస్తాడు... అమ్మాయి ఏడుస్తూ కూర్చుంటుంది. తనుమాత్రం ఆ ప్రేమ అనే మైకంలో పడకుండా, ఎంతోమందికి బుద్ధి చెప్పింది! ఇప్పుడు తన పేరెత్తితేనే యువకులకు అదురుపుడుతుంది.

సాయంత్రం జరిగిన టీపార్టీకి అన్నయ్య స్నేహితులు, తన క్లాస్‌మేట్స్, తదితర ఫ్రెండ్సు చాలామంది వచ్చారు...వచ్చిన మొగవాళ్ళలో ఇంచుమించుగా అందరూ తనంటే పడిచచ్చేవాళ్లే! వాళ్ళనుచూస్తుంటే నవ్వు కంపరం పుడుతుంది - చూపులు చూసి చీదరం కలుగుతుంది...ఎందుకో వాళ్ళకంత పిచ్చి? చిన్నగా నవ్వుతుంది పద్మ. తిరిగి ఆలోచనలు సాగుతున్నాయి...

—సాయంత్రం జరిగిన పార్టీకి రవి ఒక్కడే రాలేదు. అంతటిగర్వపోతును ఇంత వరకూ చూడలేదు తను. అన్నయ్యకు ప్రాణస్నేహితు డతను. అందగాణ్ణని, శ్రీమంతుని కొడుకునని కాబోలు—తగని గర్వం. స్వంతానికి ఒక చక్కటి కారుంటే, ఒళ్ళు కొవ్వెక్కక ఏమౌతుంది? డబ్బున్నది అతని కేనా? తనకూ ఉంది...ఏదో ఉబుసుపోకకు అన్నయ్య ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు గానీ! రేపో - మాపో తామూ కొనుక్కొంటారు.

రవికి గర్వమా, లేకపోతే అతని స్వభావమో తనకు అర్థంకాదు. అన్నయ్య మాత్రం 'వాడు చాలా మంచివాడు; గర్వం ఏమిటో ఎరుగడు' అంటాడు. ఒకవేళ తనే అతన్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకొంటోందేమో! తనలో

(లై) సెన్సు

ఒకసారి నేను టాక్సీఎక్కి సెంట్రల్ స్టేషనుకు తీసుకొని పొమ్మన్నాను. అతను నేరుగా ఎగ్మూరు స్టేషనుకు తీసుకు పోయాడు. నాకు దారి తెలీదు కానీ స్టేషనుచూశాక గుర్తుపట్టి "ఏమయ్యా! సెంట్రలుకు తీసుకు పొమ్మంటే ఎగ్మూరు తీసుకు వచ్చావు! నీకు సెన్సు లేన ట్టుందే!" అన్నాను కోపంగా. దానికి వాడు "ఏమండీ! నాకు లైసెన్సు లేనంటారేం?" అంటూ తన లైసెన్సు తీసి చూపించాడు. నాకు. అతను తమిళవాడని అప్పుడు కానీ తెలియలేదు. అప్పుడు ఏడ్వలేక నవ్వుకుంటూ ఇంకో టాక్సీఎక్కి స్టేషనుకు వెళ్ళే రైలు కాస్తా తప్పింది.

జి. వి. కృష్ణారావు (మద్రాసు)

అమృతాంజనము

నొప్పులతో కూడిన వ్యాధులు ముదరకముందే

కుదురుతాయి

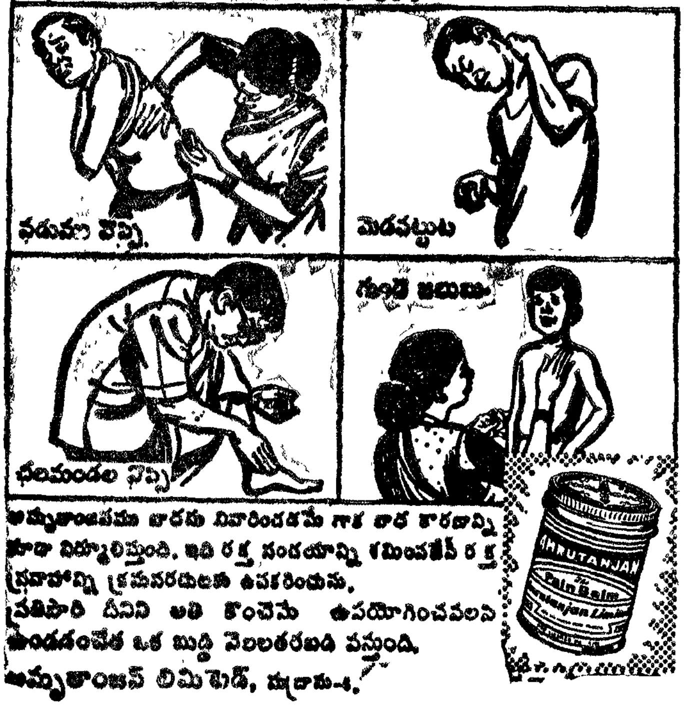

అమృతాంజనము బాధను నివారించడమే గాక బాధ కారణాన్ని కూడా నిర్మూలిస్తుంది. ఇది రక్త సంచయాన్ని కరిగించి రక్త ప్రవాహాన్ని క్రమపరచుటకు ఉపకరించును.

ప్రతిసారి దీనిని అతి కొంచెమే ఉపయోగించవలసి ఉండడంవల్ల ఒక బుడ్డి నెలలతరబడి వస్తుంది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4.

శాఖలు: బొంబాయి-1. కలకత్తా-1, న్యూఢిల్లీ.

అందమునకు ఆరోగ్యమునకు

వసంత్

చందన సబ్బు

వసంత్ సోప్ వర్క్సు లిమిటెడ్,

వసంత్ విహార్ [illegible]

R-SV4-76-A

చదవాలి-సుఖపడాలి

దాంపత్య జీవితంలో అపోహలను, నానారుగ్మతలను సవరించుటకు ప్రముఖ డాక్టర్లు రచించిన [illegible] అమూల్య రహస్యాలు "జీవిత రహస్యాలు" పుస్తకంలో ఉన్నాయి. ఇంకా అందులో [illegible] 80 [illegible] [illegible] ఎలా నిరోధించాలి, [illegible] ఫలితాలు, [illegible], [illegible] [illegible], దాంపత్య జీవి[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], "జీవిత రహస్యాలు" [illegible] ఉన్నాయి. [illegible] ఉచితం. ఇది [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], అంధ్ర [illegible] [illegible] [illegible].

యుగళగీతం

ఉన్న గర్వాన్ని అతనికిఆపాదించి, అపోహ పడుతోందేమో? ఏమో మరి!

ఎప్పుడూ పలకరిస్తేనే గానీ పలకడు. తన వనలు లక్ష్యపెట్టడు. అతని వాలకం చూసి ఒళ్ళుమండుకొస్తుంది — నిర్లక్ష్యం, తృణీకారం చూసి, ఆ చెంపా, ఈ చెంపా వాయించాలనిపిసుంది! కానీ, రవి ఏమి అపకారం చేశాడని ఆ శిక్ష విధించగలుగుతుంది?

నిజానికి పద్మలో ఉడుకుమోతుతనం ఎక్కువవుతోంది. లెక్కలేనంతమంది యువకులు తనకు దాసోహమన్నారు. 'అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణంమమ' అన్నారు. అంతమందికి వెర్రెక్కించగలిగిన తన అందం, రవినుందు ఎందుకూ కొరగాకుండా పోయింది. పోనీ, అతగాడు చాలా 'మంచి బాలుడు', స్త్రీవ్యామోహం లేనివాడు అనుకోవడానికి అవకాశం లేదయ్యె...... అన్నయ్య వివరించే అతని ఎడ్వెంచర్స్, లాయర్ గారమ్మాయి రాగలతతో అతను చేసే చేష్టలూ చూస్తుంటే, గ్రంథ సాంగుడనే బుజువవుతుంది! రవితో కలిసి మెలిసి తిరుగుతూఉంటే ఆ రాగలత, తన కాలిగోరు క్కూడా సరిపోదు. రవి ప్రియురాళ్ళని చెప్పుబడే స్త్రీలు, ఒకళ్ళకంటే ఒకళ్ళు పోటీలుపడి అసహ్యంగాఉంటారు! అతిగాడి కేమాత్రమూ మనసు ఉండేఉంటుంది-కనుకనే అనాకారులు నచ్చుతున్నారు!...

తనకోసం రవి ప్రాకులాడాలనీ, అతనికి బుద్ధి చెప్పాలనీ, ఎన్నాళ్ళనుంచో ఎదురు చూస్తోంది. ఊహూ, ససేమిరా అతను పోక రావడంలేదు. అన్నయ్య మరీ మరీ చెప్పాడు పార్టీకి రమ్మని. తనుకూడా చెప్పింది - తప్పకుండా రమ్మని. ఎంతటి పొగరుతోను రాక పోతే, రావడం ఎక్కడవాడు?...అయినా ఆ మనిషితో ఏమిటికి అతనిగురించి ఇంతగా ఆలోచించడం తనదే తప్పు. ఏద్యాడం చూసి ఒడిన ఏమనుకుంటాడో! చిత్రం, ఎందుకని విద్వేందో తనకే తెలియదు! తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది...

సాయం ఇంటికొచ్చేసరికి, తీగాలు వసే పోర్టికోలో కూర్చున్న సత్యవతి కనుపించింది.

"ఏమిటే, చాలాగా లేదో విచారం సము ద్రంలో మునిగినట్లున్నావు? సంగతేమిటి?"

"సంగతేమిటో, మా ముద్దుల చెల్లెల్ని అడగండి. సాయంత్రంనుంచీ విశోకమూర్తిగా ఉంది – ఇప్పుడు తీరుబడిగా గదిలో కూర్చుని ఏడుస్తోంది!"

"ఏమంటా, పద్మ!"

"ఏమో, మాకే అడగండి."

సాయం తలుపులు తట్టాడు. పద్మ తలుపులు తీసింది.

"ఏం పద్మా, అలా ఉన్నావ్? ఒంట్లో ఆరోగ్యంగా ఉందా?...ఏడ్చావటే పద్మ!"

బలవంతాన పెదవులమీద నవ్వు పులుము కొంటూ "అంతా వట్టిదే అన్నయ్యా, వదిన అలాగే చెప్తుంది..." అంది పద్మ.

ఆ అబద్ధానికి సత్యవతి ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచింది! ఫ్లాస్కులో కాఫీ కప్పులో పోసి, పద్మకిచ్చాడు అన్న.

"కొంచెంసేపు బాల్కనీలో కూర్చో... తేలికగా ఉంటుంది" రామం అన్నాడు చెల్లెలు మొహంలోకి ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

పద్మ మౌనంగా మేడమీదకు వెళ్ళి పోయింది.

"పిచ్చిపిల్ల—ఎందుకో బాధపడుతోంది"

"ఇందాకా ఒక్క మచ్చున ఏడ్చింది. ఇప్పుడు లేదంటోందిగానీ..."

రామం ఏదో ఆలోచించాడు.

"సాయంత్రం టీపార్టీకి ఎవరెవరు వచ్చారు?"

"రవి తప్ప అందరూ వచ్చారు."

చిరునవ్వునవ్వాడు. "యురేకా!.ఇప్పుడు తెలిసింది, పద్మ ఎందుకు బాధపడుతోందో"

చీకటిగా వున్న గదిలో హఠాత్తుగా మెర్క్యురీ లైట్ వెలిగించినట్లయింది సత్యవతికి. "నా మతి మండిపోనూ, మీరు చెప్పేటంతవరకూ ఈ విషయం తెలుసుకోలేకపోయాను!" మూతిని సున్నాలా చుట్టి, కళ్ళు పెద్దవిగా చేస్తూ. "ఓహ్-అద్భుతం!" అంటూ రామం ఒక్క ఉదుటున ఆమె దగ్గరికి దూకాడు.

"సత్యా. ఈ పోజులోనే నీవెంత బావుంటావని!" ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

సోఫాలోనుంచి లేచి- "చాల్లే ఊరుకోండి" బుంగమూతి పెట్టి చిరు కోపంతో అంది సత్యవతి. తమాయించుకొన్నాడు. అప్రయత్నంగా టేబుల్ వంక చూసి, "అబ్బో, చాలా ప్లేట్స్ వచ్చాయే-పద్మకు... టేబులంతా నిండిపోయింది." భుజాలెగరేస్తూ అన్నాడు.

సత్యవతి ఫలహారం, కాఫీ భర్త ముందుంచింది. గులాబ్ జామ్‌మీదకు దండయాత్ర చేశాడు!

"సాయంత్రం అందరూ మిమ్మల్ని అడగడమే...ఇంట్లో ఫంక్షన్ పెట్టుకొని, మీ రెక్కడికో వెళ్ళడమేమిటి? మీ పద్ధతి నాకేం నచ్చలేదు."

"వినీత బెంగుళూర్ పోతున్నాను, స్టేషన్ కొచ్చి కలుసుకోమని టెలుగు వ్రాసిందిగదా! అలాంటప్పుడు, వెళ్ళకపోతే ఏం మర్యాదగా ఉంటుంది చెప్పు?" పకోడీలను కనిదీరా నములుతూ అన్నాడు.

"అవునవును—మీరువెళ్ళి ఆమెగార్ని కలుసుకోకపోతే, ఏమీమర్యాదగా ఉండదు. అందులో, వినీతగారు మీకు కావలసినవారయ్యె!" ఎద్దేవా చేస్తూ.

నవ్వాడు. "అందుకే, అనూయ ముందు— ఆడవాళ్ళు వెనకే పుట్టారంటారు...స్త్రీబుద్ధి పోనిచ్చుకొన్నావు కాదు!"

అంతలో బయట కారాగిన చప్పుడైంది. దంపతులిద్దరూ చూశారు. చిరునవ్వు మొహంతో రవికనుపించాడు. సత్యవతి లైట్ వెలిగించింది.

"ఏమోయ్, రవీ! ఇప్పుడా రావడం... దీపాలు వెలిగాక్కానీ రాకూడదను కొన్నావా?" రామం అడిగాడు.

"అవసరమైన పనొకటి తగిలింది-అందుకే ఆలస్యమైంది."

"నీకూ, మా వారికీ అవసరమైన పనులు లేనిదెప్పుడు?" అంది వ్యంగ్యంగా సత్యవతి, అతనికి ఫలహారం, కాఫీ అందిస్తూ. వాటిని కానిచ్చాడు రవి.

"పద్మఏదీ?" రామాన్ని అడిగాడు.

"మేడమీద వుందివెళ్ళు."

అడుగులచప్పుడు విని ఆలోచనలనుంచి తేరుకొంది పద్మ. రవినిచూసి కూడా చూడనట్లె నటించింది.

ఆమెకు చాలా కోపంగా ఉంది అతనిమీద—పలకరించినా పలక్కూడదనుకొంది. గుండె వేగంగా, మరింత వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

దగ్గరగా వచ్చాడు, ఆమెకు. "పద్మా-.." సడీ సమాధానం లేదు. మొహంలోకి తేరిపార చూశాడు—ఆందోళన, ఆ వేదన స్పష్టంగా కనుపించాయి. పద్మ పెదవులు అదురుతున్నాయి, గాలికి రెపరెపలాడే గులాబీ రేకుల్లా.

చిరునవ్వునవ్వాడు. "పద్మా, కంగ్రాచ్యులేషన్స్ నీ పుట్టినరోజు పండుక్కు ఈ చిన్న కానుక తీసుకో." చిన్న పెట్టెను కోటుజేబులోనుంచి తీసి ఆమెకు ఇవ్వబోయాడు.

పద్మ తీసుకోలేదు. అతడా పెట్టెను, ప్రక్కనే ఉన్న పిట్టగోడమీద పెట్టాడు. రెండు మూడు నిమిషాలకాలం మౌనంగా ఆమెను చూశాడు.

"నేను రావడం ఆలస్యమయినందుకు, ఏమీ అనుకోకు—పద్మా."

"ఏమన్నా అనుకోవడానికి నేనెవర్ని?" నవ్వాను. "అంతకోపం దేనికిపద్మా? నేను ఏమన్నానని—.. "

"ఏమీ అనక్కర్లేదు."

"ఇంటికొచ్చిన అతిథిని ఇలాగేనా మర్యాద చెయ్యడం?"

"మేము మర్యాద తెలియని మనుషులం. మాకు గర్వంతో కళ్ళు నెత్తికెక్కాయి! కండకావరం మమ్మల్నలా చేస్తోంది... మాకు మర్యాదంటే ఎలా తెలుస్తుంది మరి?"

రవి తొణకలేదు—బెణకలేదు.

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పోగొట్టి, ఆరోగ్యమును సంతానమును కలుగజేయును. అన్నిచోట్ల దొరకును. సీసా 2-8-0
కృష్ణా లేబొరేటరీ బెజవాడ

శ్రీవత్సవారి
స్కినెడెక్స్
ఆయింటుమెంటు
గజ్జి, తామర, పుండ్లు, మొదలగు చర్మవ్యాధులకు దివ్యౌషధము
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
ప్రైవేటు లిమిటెడ్, మద్రాసు-30

సంగీత వాద్యములు
కలకత్తా హార్మోనియములకు, శ్రుతి పెట్టెలకు, మరియు మరామతులకు మమ్ము సంప్రదించండి. బ్రాడ్వే మ్యూజికల్స్, నెం. 31, ఫ్లవర్ మార్కెటు, మద్రాసు-1.

* కుమారి మాత్రలు *
బహిష్టు సమయంలో అనేక బాధలు పడే స్త్రీలకు బాధలన్నీ తొలగించును వాడా: రు. 8
స్పెషల్ : రు. 6 అదనపు స్పెషల్ : 8/-
ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
..IVEE & Co (M-1) CALCUTTA-4

యుగళగీతం

"పద్మా, నీకు కోసం తెప్పించాను తీసుకుందూ."

"నే నెవర్ని మిమ్మల్ని తీసుకుందానికి?"

"ఎందుకు పద్మా, నన్ను నీవే అలా చిన్న చూపు చూసుకొంటావ్? నీవు చాలా బాధపడుతున్నావ్, నాకు తెలుసు; నీ మనస్సు."

ఆమె చిన్నారిచేతిని తన చేతిలోనికి తీసుకొని, మృదువుగా నిమిరాడు. నిమురుగా చేతిని వెనక్కు తీసుకుంటూ మనుకొంది. నీ పై అజ్ఞాతశక్తుల ప్రాబల్యంతో అలా చెయ్యలేకపోయింది. మనస్సులో ఏదో మధుర వేదన - అనిర్వచనీయమైన ఆందోళన.

రవి పెట్టెలోనుంచి, చక్కటి అమూల్య రాయి ఉంగరం తీశాడు. ఆమె వ్రేలికి తొడిగాడు. పద్మ, అతన్ని కాదనాలను కొంది, వద్దా అనుకొంది....ఏమి చెయ్యలేని అశక్తత అలుముకొంది!

"పద్మా, నీ వంటే నాకు చాలా ఇష్టం!"

"నేను నమ్మను."

"నిజం...నన్ను నమ్ము!"

ఆమెకేదో వివశత్వం; అమోఘమైన పరవశత్వం—చక్కటి సీనరీని చూస్తున్నట్లుంది. మధురమైన సంగీతం వింటున్నట్లుంది. మూడుక్షణాల తర్వాత తేరుకొంది.

"మరి ఇన్నాళ్లూ నన్ను ఏడ్పించుతు న్నారే—?"

"పద్మా! నిన్ను మొదటిసారి చూసీ చూడగానే, నీపై ప్రేమలోపడ్డాను. నీవు చాలా పెంకిపిల్లవనీ, నీ ప్రేమను కోరిన ఎంతోమంది యువకులకు బుద్ధిచెప్పావనీ నాకు తెలుసు. వాళ్లలాగా, తొందరపడి ప్రేమను వ్యక్తంచేసి, నీ చేత పరాభవించ బడ దలుచుకోలేదు నేను...నీ ప్రేమను పొందడానికి ఒక అడ్డదోవ కనిపెట్టాను. నీ వంటే నాకు ఏ మాత్రం ఇష్టంలేనట్లు, నిన్ను లెక్క చెయ్యనట్లు నటించాను...అందువల్ల ఎవరిలోనూ కనుపించని ఒక ప్రత్యేకత నాలో నీకు కనుపించి—నీకు తెలియకుండానే, నీ మనస్సులో నా రూపాన్ని ముద్రించుకొన్నావ్...నేను కోరుకొన్న దదే—నా కోరిక తీరిందనే—అనుకొంటున్నాను!"

సిగ్గుతో పద్మ చెక్కిళ్లు చెంగల్వ పువ్వులైనాయి. ఆమె, బాధలూ, భయాలూ, కోపాలూ తాపాలూ అన్నీ...అన్నీ పొగమంచులా ఇట్టే విడిపోయాయి.

"పద్మా—!" మురిపెంగా పిలిచాడు.

ఆమె మొహం అరుణరాగరంజితమైంది..

హృదయంలో తీయని ఊహలు పూసు కొత్తాయి! ★

ఖాతాదారు - అర్జంటుగా అణా బీడీలు ఇలా పారెయ్యవయ్యా!

దుకాణదారు- అసురసంధ్యవేళ అరువు ఏమిటయ్యా? ఇప్పుడేకదా దీపం వెలిగించాను?

ఖాతాదారు - బీడీలు చాలా అర్జంటు. దీపం ఆర్పేసి ఒక అణా బీడీలు ఇవ్వు.

జి. వి. శ్యామ (ఖిలాయ్)

శబ్దగ్రహణంలో విశేష పురోగతి

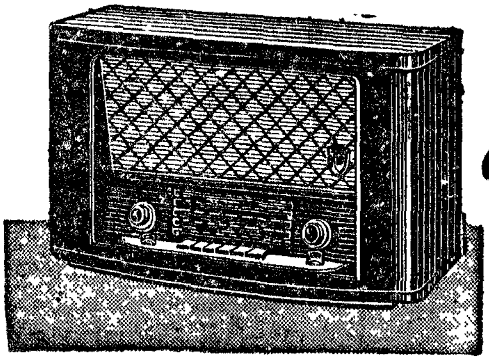

Model-210 KWK-W
Price Rs. 540/-Plus taxes

మెట్జ్ రేడియో
ప్రింటెడ్ సర్క్యూట్ తో

- గిల్టు అలంకరణములతో అందమైన వెనీర్డ్ పెట్టె
- ఆరు కొత్త ట్యూబులతో హై సెన్సిటివిటి సెలక్టివిటి
- అయిదు స్ప్రెడ్ బ్యాండ్స్
- ఫ్యాన్ షేప్ ట్యూనింగ్ ఇండికేటర్ వ్యాపార భోగట్టాలు కోరబడుచున్నవి

హై-ఫై. రిప్రొడక్షను కలోపసిథి కనుగుణముగా రూపొందింపబడినది.

పశ్చిమ జర్మనీ సహకారముతో ఇండియాలో తయారుచేయబడినది.

Sole Distributors METRO MUSICS
543—Kalbadevi Road, Bombay-2. GRAM. METMUSICS.

తూర్పు, పశ్చిమగోదావరి, విశాఖ, శ్రీకాకుళం జిల్లాలకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
హిందుస్తాన్ ఏజన్సీస్, 24/225 ఏ, దానవాయిపేట, రాజమండ్రి
కృష్ణాజిల్లాకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
ఆంధ్ర ఎలక్ట్రిక్ హౌస్, పార్కురోడ్, విజయవాడ-1.